

En julbetraktelse

Och det hände sig att ett påbud kom från högsta ort att hela världen skulle covid-vaccineras. Då tog var och en och begav sig till sin vårdcentral för att låta sig vaccineras och medan folket väntade på sin tur fick de höra att andra gick före i kön. Det var de skröpliga som gick först och väntat längst. Det glada budskapet var att Sputnik ännu en gång farit över våra huvuden men denna gång inte med en hund utan med det undergörande vaccinet som nu skulle rädda hela världen. En spruta med Sputnik skulle göra att livet kom tillbaka som det liv som människorna kände igen. Ett liv utan död och som ger oss full kontroll över dödens furstar. Så fick vi då fira en jul i hoppet om en framtid som går genom korsets spikar som en spruta i armen. Och i denna tro på det kommande nya livet så firar vi jul med skinka och allt, allt utom farmor och farfar för de är klassade som en riskgrupp. Så för att vara säkra och inte göra fel så stänger vi också kyrkorna så att varken kyrkklockor, orgel eller evangelium kan proklamera julens glada budskap. Men lugn, det ordnar sig. Vi kan åka till köpcentrum för där spelas det julmusik från sju på morgonen till elva på kvällen. Det är amerikansk julstämning med Bing Crosby som sjunger om att han drömmer om en jul hemma och så den om den vita julen. Sångerna proklamerar fred på jorden eftersom rösten är från USA och CD skivan är producerad i Kina som en lågprisvariant av julstämning. Numera kan vi trösta oss med köplycka och att få köpa ett fint inslaget paket till barnbarnen som förväntas stå för all lycka denna jul. Självt får jag vänja mig vid tanken på en digital jul ihop med en ensam påve i Peterskyrkan som celebrerar Guds ankomst genom bröd och vin. Min lott är att äta Mariekex och dricka ett glas julmust som min nattvard. Så sitter vi säkrade i vår egen bunker och det för att vi skall slippa vara i riskzonen. Denna jul påminner mig om första världskrigets skyttegravar där soldaterna var nedgrävda och såg på varandra på distans visserligen utan skärm men med eget öga. Ett historiskt faktum är att på julnatten slutade soldaterna skjuta på varandra och började istället sjunga julsånger från bägge lägren. En stunds frid på jorden under himmelen en julnatt. Men det var en annan Gud och en annan tid. Nu har vi Svenska Staten som Gud, som skall rädda oss undan död och undergång. Och den guden har sin röst som talar till oss varje tisdag och torsdag kl. 14 för då talar experten och statsministern om vilket julevangelium vi får höra. Kanske blir den här julen en återfödelse av julen, men till ett annat år då vi får sjunga Stilla Natt någon annanstans än i köpcentret.

*Per-Arne Bengtsson, präst i Svenska kyrkan
epost: per-arne.bengtsson@svenskakyrkan.se*